

[Anne Grete Holmsgård]

Det, man er sikker på, er, at de dårligere stillede grupper kommer til at slippe noget, mens den forbrugsbegrænsning, som kunne have en effekt, nemlig på de bedre stilledes indkomster, stort set er fraværende. Den er heller ikke med i de skatteforhandlinger, der føres i øjeblikket, i hvert fald ikke den del af dem, som kan ses i avisernes spalter. Det kan godt være, at den ligger i en eller anden skuffe hos forhandlerne, der hiver den frem en gang imellem og diskuterer den lidt, men ellers er den ikke til stede.

De andre ting, man ikke gør noget ved, er en åbenlys ting som energiimporten. Vi har en energiimport i dette samfund på over 20 mia kr. om året. Det ville være usædvanlig indlysende at nedbringe den energiimport, hvis man strukturelt ønsker at gøre noget ved betalingsbalanceunderskuddet. Det gør man ikke.

Et andet meget aktuelt eksempel: Danmark importerer papir for 6 mia kr. om året. Man kunne spare i hvert tilfælde 4 mia kr., hvis man lavede en solid genbrugsordning i Danmark, hvor man virkelig indsamlede papir. Der står såmænd en flot formålsparagraf i vores genanvendelseslov, men denne regering har ikke gjort en pind for at opfylde den. Det gør den måske til efteråret, fordi den er blevet presset til det af oppositionen for nylig, men ellers var det så sikkert som amen i kirken ikke sket.

Det har været nævnt heroppefra, bl.a. af statsministeren, at det går fremad med investeringerne. Selve produktionsresultatet i den private sektor er steget ganske pænt, nemlig 20 pct. fra januar 1984 til 1985, og det er rigtigt nok, at det går lidt fremad, men det går sandelig også fremad fra et bundskraberniveau. Det, statsministeren glemte at sige, var, at det kun er ¼ af den ekstra profit, erhvervslivet har erhvervet i det sidste år, der er blevet investeret.

Hr. Niels Helveg Petersen spurgte, om det var meningen, at vi bare skulle tage de 40 mia kr., det private erhvervsliv har tjent, og dele ud i løn. Det tror jeg ikke at der er nogen der har stået heroppe og sagt. Selvfølgelig skal der investeres. Det, vi anker over, er, at ikke alle midlerne enten bliver brugt til investeringer eller bliver delt mellem investeringer og løn.

Hr. Niels Helveg Petersen sagde også, at det, der var problemet, var, at vi havde haft

en meget, meget høj lønkvota, en helt usædvanlig høj lønkvota, gennem årene. Nu var den faldet lidt, og det var i virkeligheden ikke så problematisk. Den er faktisk faldet, hr. Niels Helveg Petersen, til et niveau, hvor den ikke har ligget i 25 år. Så langt nede har den ikke været i de sidste 25 år. Det er dog immervæk et fald, der er til at tage og føle på.

Så vil jeg godt vende tilbage til skattereforen, som blev diskuteret frem og tilbage heroppefra. Statsministeren var inde på den i sin besvarelse af forespørgslen i starten af denne debat og sagde endnu en gang, at naturligvis må vi have en skattereform. Ja, det er klart. Der er ikke nogen i denne sal, der kunne finde på at sige, at vi ikke skal have en skattereform. Med det blakkede rygte – det er der god grund til – skattesystemet har i befolkningen i dag, er der naturligvis ingen, der gerne vil sidde herinde igen, der tør gå ud og sige til sine vælgere, at man ikke skal gøre noget ved skattesystemet.

Men det, der er giftigt ved sagen, er, at man bilder folk ind, at nu er man virkelig ved at lave en tilbunds gående reform af skattesystemet. Det er der ikke den fjerneste ud sigt til, medmindre man helt laver om på de udspil, der har været til forhandling. Det handler i realiteten om, at man flytter rundt med nogle hjørner. Man starter med et udspil fra regeringen, hvor der er et underskud på ca. 10 mia kr., til trods for at der er et rablende underskud på statsbudgettet. Det er muligt, at man har nedbragt det til 5 mia kr. Det er der ingen af os der ved endnu.

De 10 mia kr., man rykker rundt med, er et ganske lille hjørne af det samlede skattesystem, og hvis vi sammenligner det med den ekstraprofit, erhvervslivet har fået i løbet af det sidste år, er det en fjerdedel. Det, man rykker rundt med, er en fjerdedel af den samlede ekstraprofit, der er kommet ind i dette samfund i erhvervslivet i det seneste år. Det er simpelt hen til at dø af grin over, at man kalder det en virkelig skattereform. Man burde selvfølgelig kalde det nogle småjusteringer. Det er ikke andet end nogle småjusteringer.

Så vil jeg sige: nå ja, nogle småjusteringer kunne selvfølgelig være bedre end slet ingen justeringer. Problemet er bare, at hvis de radikale og socialdemokratiet og regeringen bliver enige om småjusteringer, så er vi me-